

Глава 7. Біль, що зростає сьогодні, подарує сонячне сяйво завтра

- Присвятить свою молодість захопливим цілям
- Перетворить пристрасть на мету, а мету — на принципи
- Найкраще тренування — в океані
- Любити Бога, любити людей, любити країну
- Університет, що змінює світ
- Гелікоптер садить насіння любові
- Майбутні Ісуси Навини і Калеви

Присвятіть свою молодість захопливим цілям

Кожне нове покоління переживає душевний біль. Нерідко молоді люди порівнюють себе з іншими і заздять їхньому статусові. Іноді в них виникає бажання просто здатися. Замість того щоб зазирнути всередину себе, вони починають звинувачувати в усьому людей і світ, в якому живуть. Однак що складнішим є наше становище, то дужче ми маємо триматися за свою первісну мрію.

У молодості ми найбільше стикаємося з безліччю спокус, нескінченним занепокоєнням і безмежними бажаннями. Єдине, що дозволяє справитися з цими викликами, — це тверда воля, що передбачає наявність чітко визначеної мети. Молодість — це найкраща пора присвятити себе захопливим цілям, що здатні пришвидшити биття юних сердець. Позаяк наша молодість швидкоплинна, дуже важливо не відкладати нічого на потім. Ніхто не хоче жалкувати за минулим. Отже, ми повинні поставити гарні цілі і визначити, з ким співпрацювати, щоб їх досягнути. Якщо ми не будемо енергійними і не намагатимемось прокласти власний шлях, то зрештою потонемо у відчаї і заздрості.

Часто молоді люди скаржаться на дорослих, бо ті змушують їх працювати ще більше й не відзначають уже докладених зусиль. Деякі стають песимістами, бо відчують, що неможливо досягнути успіху, що б вони не робили, і в цьому звинувачують суспільство. Однак їм потрібно бути чесними із собою й оцінити зусилля, які вони дійсно доклали. Скарги і недовіра далеко нас не заведуть. Молодь повинна йти добродішним шляхом жертвності, служіння та любові. «Молодість» Семюеля Уллмана — один із моїх улюблених віршів. Мені подобається уривок: «Молодість — це не період життя; це стан душі». Із цілеспрямованою душею, незалежно від віку, ви може жити життям,

сповненим юнацької пристрасті.

У серпні 1987 року Мун Хьо Джин, наш старший син, був президентом світової Асоціації студентів з дослідження Принципу (W-CARP — College Association for the Research of the Principle). Із часу заснування в 1966 році CARP — студентська організація, яка пропагує загальнолюдські принципи та виховує лідерів. За тих часів університетські містечка потопали в ідеологічній плутанині. Тому Хьо Джин скликав четверту світову асамблею CARP у Західному Берліні, що в Німеччині, поміж тисяч прокомуністичних агітаторів, які проводили демонстрації вздовж Берлінської стіни. Агітатори знали, що CARP виступає проти комунізму і що 3000 молодих людей зібралися на щорічний з'їзд організації, який проходив у місті. Вони виходили на протест групами, створюючи заворушення біля місця проведення конгресу.

В останній день асамблеї Хьо Джин виступив перед учасниками і закликав їх: «Пройдімо зараз до Берлінської стіни!». Після двогодинного маршу, попри погрози та перепони, вони прибули до стіни і зіткнулися з великою групою прихильників комунізму. Там наші члени церкви заявили, що цю територію зарезервовано для їхнього мітингу, та відтіснили контрдемонстрантів. Після енергійного мітингу Хьо Джин вийшов на сцену і говорив із великим запалом. А відтак під час групової молитви біля Берлінської стіни заплакав. На завершення всі заспівали корейську пісню «Наші заповітні надії на єдність». Я відчуваю, що молитва та спів наших членів церкви разом із Хьо Джином того дня посіяли зерна змін. Адже за два роки після тієї події Берлінська стіна впала.

Молодеча пристрасть виходить за межі і руйнує стіни. Молоді, яка палає справжньою пристрастю, під силу кинути виклик собі та навколишньому світові. Однак сьогодні чимало молодих людей, схоже, втрачає цей дух. Успішні культури навчають молодь зміцнювати й очищати розум і тіло найрізноманітнішими способами: від медитації до бойових мистецтв. Ми

не повинні допустити, щоб ці традиції самовдосконалення стали пережитками минулого. Нам слід відродити їх завдяки створенню шкіл, в яких юнаки та дівчата зміцнюватимуть розум і тіло, а згодом зможуть віднайти своє справжнє призначення.

Перетворіть пристрасть на мету, а мету — на принципи

Під час подорожей Кореєю, та й усім світом, ми з чоловіком глибоко засмучувалися, коли бачили, як молоді люди, поховані в похмурій реальності, відмовилися від власних мрій і безцільно блукали. Нам доводилося спостерігати й за іншими, хто ставив собі зависокі цілі і не міг їх досягнути. Стурбована цими реаліями, 1993 року я поїхала в турне, аби звернутися до студентів із понад 40 корейських університетів. Це була довга і непроста подорож, під час якої я відвідала практично всі заклади вищої освіти Кореї. Було навіть декілька випадків, коли студенти різних релігійних чи ідеологічних переконань виступали проти мого приїзду і намагалися зупинити мене біля воріт. Але, подолавши це, зрештою, я виступила в усіх університетах.

На цій основі ми з чоловіком спільно з представниками зі 163 країн у липні 1994 року у Вашингтоні заснували Федерацію молоді за мир у всьому світі (YFWP — Youth Federation for World Peace). Молоді і старі, ідеалістичні й енергійні люди зібралися із наміром любити Бога, любити людей та любити свою країну. Кожен з учасників твердо вирішив створити істинну сім'ю та практикувати цінності добра у своєму житті.

Після інавгурації ми вирушили світом, щоб відкрити філії в 160 країнах менше ніж за рік. Палкі відгуки, які ми отримували, засвідчили натхнення молодих людей. Одним із визначних досягнень YFWP, що стало першим кроком до об'єднання Корейського півострова, була участь молоді з Північної та Південної Кореї в конференціях, де висвітлювали тему принципів миру.

Основні ідеї та заходи YFWP нині розквітають завдяки таким організаціям, як Міжнародна асоціація молоді та студентів за мир (IAYSP — International Association of Youth and Students for Peace), яку було засновано нещодавно, Конференція лідерів молодого духовенства (YCLC — Young Christian Leadership Conference) і Молодіжне та юнацьке духовництво (YAYAM — Youth and Young Adult Ministry). Академія покоління миру (GPA — Generation Peace Academy) залучає молодь у рік між школою та університетом, як це роблять Сили спеціального призначення (STF — Special Task Force). Це волонтерські й освітні програми, що проводять у США, Європі та Океанії. Ці потоки впадають у CARP, який дедалі активніше об'єднує студентів та викладачів у студентських містечках. Основними цілями всіх цих програм є виховання зразкових, люблячих людей та сімей, які підкреслюватимуть чистоту любові та турботу про інших, що є виявом їхніх відносин із Богом.

Підтримувати розум і тіло здоровими, міцними та чистими — ось завдання на ціле життя, і найважливіше це робити в юнацькі роки. У молодості ми стоїмо на роздоріжжі. Тому надзвичайно важливо обрати саме свій шлях, який або стане дорогою задоволення егоїстичних бажань, або стежкою до великої мрії. Ступаючи на наступну сходинку свого життя, що слідує за дитинством, ми повинні стати прекрасними юнаками й дівчатами, готовими піти у світ із мужністю, яку породжують великі мрії.

Найкраще тренування — в океані

За моїм рідним селом Анджу протікає маленький струмок. За винятком зимової пори, коли воду сковувала крига, завжди можна було чути дзюрчання проточної води. Я здружилася з цією водою і довідалася від неї багато істин. Вода завжди тече зверху вниз. Вона охоплює все; і змінює свою форму відповідно до контурів, які зустрічає. Крім того, вода — дуальна. Вона може бути мирною і романтичною, коли нерухома, але варто їй розсердитися — проковтне все за мить.

Ось чому море може лякати. Я дуже люблю море, бо в ньому можна віднайти глибоку волю Бога. Мій чоловік теж любив воду. Незважаючи на напружений графік, ми знаходили час навідатися до річки чи моря. Ми їхали не лише щоб помилуватися мальовничою красою чи насолодитися неквапливою рибалкою. Ми підкорювали потужні хвилі, аби повідомити людям усього світу, що їхнє майбутнє — в морі.

Узбережжя Глостера у США, що в штаті Массачусетс, славиться виловом тунця. У 1980-х роках ми з чоловіком кілька тижнів поспіль аж до світанку проводили на борту човна «Нова Надія». Ми виходили у води, яких боялися навіть досвідчені моряки, і боролися з такими величезними тунцями, що поряд із ними дорослі здавалися карликами. Щоби зловити 450-кілограмового тунця, ми запливали далеко в океан, іноді цілими днями потерпаючи від хитавиці через великі хвилі. Довірити себе глибокому блакитному океанові, гойдаючись на його хвилях, — ось що краще за будь-що інше дає можливість приборкати своє тіло.

В такі часи, щоби проявити нашу посвяту, ми з чоловіком ішли шляхом страждань. Ми мали витримати всі суворі випробування, аби знайти

шлях до порятунку людства та побудови миру у світі. У ті важкі миті море нагородило мене ясністю мети і душею, яка здатна обійняти інших. Воно додало мені енергії, необхідної для продовження нашого шляху.

Ми часто брали зі собою молодих членів церкви на риболовлю й виходили у відкрите море на маленьких човнах «Good-Go», в розробці яких брав участь мій чоловік. Ми хотіли виховати їх лідерами, які зможуть працювати, де завгодно. Перебуваючи на Алясці, в місті Кадьяк, ми зібрали молодь з усього світу, щоби передати їм наше вчення. Я не читала їм лекцій і не проповідувала. А лише порадила: «Виходьте в море. Там ви дізнаєтеся, чому Бог хоче вас навчити».

Типовий день риболовлі розпочинався з того, що, прокинувшись рановранці, молоді люди взували гумові чоботи до колін і ми разом під пориви крижаного вітру відпливали в далеке море. Коли в цьому величезному океані ми діставалися до місця, де довкола не було нічого, крім води, ми боролися, щоби зловити лосося або палтуса. Палтус — риба з родини камбалових, що переміщається на животі глибоко на дні океану. Одного разу в Кадьяку я підчепила палтуса, який важив понад 90 кілограмів. Бачити таку велику рибу, яка дико плескається на палубі, — незабутньо. Вона створює такий шум! Риба була такою велетенською, що якщо б поставити вертикально, то за нею би сховалося три жінки.

Повернувшись пізньої ночі до берега, я все одно раділа, незважаючи на те, що була виснаженою і млявою, немов кімчі зі зеленої цибулі. У такі дні, та і навіть тоді, коли не вдавалося зловити жодної рибини, я навчалася завзятості, пізнавала закони природи і долала виклики бурхливого моря. Я називаю все це «духом Аляски».

Якщо молоді люди хочуть навчитися мислити масштабно, їм варто вийти в море. Рухатися згідно із запланованим курсом легко по суші, але не по морю. Усього за кілька годин море, яке щойно було схоже на спокійне озеро, може перетворитися на американські гірки на бурхливих хвилях. Молодь, яка тренує себе на таких хвилях, здатна втілити великі мрії.

Окрім Глостера і Кадьяка, центрами океанського провидіння ми обрали Амазонку та річки Парагваю, що в Латинській Америці, Гаваї та Норфолк у США та Йосу в Кореї. Окрім того, що ми навчали молодь, ми також інвестували в проєкти, пов'язані з річками й океанами. Одним із таких проєктів в Уругваї стало виробництво порошку з високим вмістом білка великої кількості креветок крилю. Якщо змішати його з іншими продуктами, він додає цінних поживних речовин, збагачуючи раціон людей у період недоїдання.

На початку 2000 року ми хотіли створити щось прекрасне в Йосу — маленькому містечку на південному узбережжі Корейського півострова, яке було відоме завдяки своїм чистим водам. У Сохо-донг, за межами головного міста, ми побудували готель «Ocean Resort», приїжджаючи куди люди з усього світу можуть милуватися красою суші й океану. Ми бачимо Йосу містом, яке розвиватиме корейську індустрію морського дозвілля. Воно може стати якорем економічних потоків, які прямують на континент. А це, своєю чергою, підтримає розвиток єдиного Корейського півострова.

На Заході існує приказка: «Хочеш нагодувати людину один раз — дай їй рибу. Хочеш нагодувати її на все життя — навчи рибалити». Справді, якщо ви вмієте ловити рибу, то ніколи не будете голодувати. В Африці багато річок, озер і океанів. Тому нам потрібно навчити місцевих жителів ловити рибу та створювати рибні ферми. Ми з чоловіком давно почали започатковувати такі проєкти.

Океан блискучий і чистий, як і наша молодь. Зустрівшись, вони змінять майбутнє. Так само, як це роблю я, наша молодь повинна засукати рукави і хоробро підкорювати океан. Океан — це не тільки місце, де можна зміцнити розум і тіло, а й простір, в якому ми створюємо майбутнє людства. Він охоплює 70 відсотків поверхні Землі. В його глибинах лежать недосліджені скарби. Хто відкриє океан, той направлятиме світ.

Любити Бога, любити людей, любити країну

Народившись в останні роки японської окупації Кореї, я зростала в середовищі, де панувало гноблення. Після здобуття нашою країною незалежності утиски продовжилися з боку комуністичного режиму. Проте моя сім'я непохитно служила Богу. У пошуках свободи, ризикуючи своїми життями, ми вирушили до Південної Кореї. Коли спалахнула Корейська війна, я стала біженкою і переходила з однієї школи в іншу — зі Сеула в Тегу, Чеджу, Чунчон і назад у Сеул. Так я насправді навчилася шанувати освіту.

Попри повоєнний хаос, я закінчила середню школу для дівчат Сонджон у Сеулі. Я не можу забути ту школу, свою альма-матер і колыску мого життя. Адже школа, яку ви відвідуєте в підлітковому віці, суттєво впливає на ваше майбутнє. Коли я навідалася до цієї школи 30 років по тому, її назву змінили на Сонджон, та дехто з моїх учителів ще працював там. Вони згадали мене і, звісно, я не забула їх. Ми були раді зустрічі і довго розмовляли про ті важкі минулі часи.

Початкова школа Кьонбок, Сеул

Середня і старша школа Сонджон та старша школа міжнародного туризму Сонджон, Сеул

Нині ця школа входить до нашого навчального фонду «Санхак». Завдяки нашій філософії вона стала зразковим навчальним закладом. До нього входить іще три спеціалізовані школи. Зокрема, початкова школа Кьонбок з її поважною історією та традиціями, яку було започатковано 1965 року. Середня і старша школа Сонджон виховує компетентну молодь і на додаток до прекрасних академічних знань формує душі учнів. У цих школах багато студентів з інших країн, які живуть і навчаються разом, аби в майбутньому стати світовими лідерами. Інший заклад — старша школа міжнародного туризму Сонджон — готує лідерів для готельно-ресторанної індустрії. Щороку, в національний День учителя, ми запрошуємо сюди вчителів, які переїхали з Північної Кореї, аби вони взяли участь у наших святкових урочистостях, які ми готуємо до дня, коли дві Кореї возз'єднаються.

Першою школою, яку ми заснували самостійно 1974 року, стала Школа виконавчого мистецтва «Маленькі ангели». Я вже розповідала, що ми з чоловіком подолали багато труднощів, аби заснувати та профінансувати «Маленьких ангелів Кореї», яких ми створили 1962 року, щоби представити світові прекрасну культурну традицію нашої країни. Їхній тренувальний майданчик у занедбаному складі 1974 року переріс у Школу виконавчого мистецтва «Маленькі ангели», а нині це середня і старша школа мистецтв Сонхва. Ці заклади виховали всесвітньо відомих співаків і балерин. Коли виходити зі школи через головні ворота, можна помітити табличку, на якій вигравіровано напис: «Брама у світ».

Середня і старша школа мистецтв Сонхва, Сеул

Міжнародна середня і старша школа Чоншім, Капъон-гун, Корея

Міжнародна академія Чоншім, що виходить на озеро Чонпъон, — ще одна міжнародна школа середніх і старших класів. Ми вклали багато часу та зусиль у побудову цієї підготовчої школи міжнародного класу для світових лідерів. Уже з першого випускного класу 2009 року випускники вступали до провідних університетів, включно з найкращими закладами вищої освіти Кореї, університетами Ліги плюща в США та престижними університетами Японії. Наближається день, коли випускники Чоншім відіграватимуть провідну роль на світовій арені. А коли цей день настане, Корея засяє як лідер освітньої галузі.

Наша мережа охоплює й інші навчальні заклади: від дитячих садків до аспірантур у Кореї та на всіх шести континентах. У США середні школи є в штатах Меріленд, Коннектикут та Каліфорнія; школа старших класів — у Коннектикуті; духовна семінарія — в Нью-Йорку і університет, який навчає східній медицині, — в Лас-Вегасі, що в штаті Невада. В Азії та Африці, зокрема і в Непалі, М'янмі, Мозамбіку та Руанді, ми створили навчальні заклади, які потрібні громадам, включно з професійними технічними училищами. Усі наші школи надихають учнів присвятити себе турботі про наш світ відповідно до основоположної філософії — любити Бога, любити людей, любити країну.

Ми повинні покращувати якість освіти. Зрілі особистості не з'являються самі по собі, не стають ними і через одержимість оцінками. Ми повинні направляти молодих людей на здобуття знань та мудрості на основі фізичної підготовки і виховання гарного характеру. Ми маємо розуміти, що Бог є первісною істотою любові й істини і первозданим образом, тому маємо жити, слідуючи Його волі. З цією метою, починаючи з роботи в нашому Міжнародному фонді освіти в Росії, я керувала розробкою і розповсюдженням підручників з виховання особистості, які допомагають ростити морально здорових підлітків та молодих людей у всьому світі. Любити людей означає практикувати «життя заради інших» і розвивати дух гармонії та суспільного служіння. Любити свою країну означає розвивати ті таланти, які подарував нам Бог, любити

свою Батьківщину і будувати Боже Царство. Ми всі відповідальні за те, аби виховати наступне покоління справді добрих талановитих чоловіків і жінок.

Університет, що змінює світ

З листопада 1989 року стало для мене незабутнім днем. Ми з родиною саме були в дорозі, бо їхали на довгоочікувану церемонію акредитації Університету Сонхва в Чонані, розташованого за годину їзди на південь від Сеула. Під час церемонії мені надійшов дзвінок із Сеула: «Ваша мати зараз у важкому стані. Незабаром вона повернеться до Божого лона».

Щойно церемонія завершилася, я поспішила назад до Сеула, щоб разом із родиною бути біля ліжка матері. Моя мати Хон Сун Е поступово втрачала свідомість. Усі співали святі пісні.

Моя мати неабияк зраділа, що дипломні програми Університету Сонхва отримали державну акредитацію, і до дня акредитації вона була у свідомості. Я обійняла її, і вона ненадовго розплющила очі, подивилася на мене й, не вимовивши ні слова, знову заплющила. Це було наше останнє прощання в цьому житті.

Щоби вшанувати вознесіння моєї матері, прийшов один далекий родич — колишній президент Корейського університету доктор Хонг Іль Шік. Із 1970-х років він хотів створити китайсько-корейський словник, але ніхто в державному секторі і в жодному університеті не надавав необхідної підтримки. Коли ми з чоловіком дізналися про його наміри, то вони нас надихнули — й ми запропонували підтримку. Пізніше, коли відносини між Кореєю і Китаєм розвинулися, Корея визнала цінність його праці. Я зраділа, коли згодом доктор Хонг прийняв моє запрошення очолити Комітет премії миру Санхак.

Коріння Університету Сонхва сягає 1972 року. Ми заснували його, коли відкрили Теологічну семінарію об'єднання в навчальному центрі

«Джунган», що в містечку Гурі в провінції Кьонгідо. Понад 20 років по тому, 1994 року, коли Університет Сонхва став міжнародним, він отримав нову назву — Університет Сон Мун. Його девіз — «Сон Мун відтворює небо та землю» — передає віру закладу в те, що завдяки богоцентричній освіті люди здатні змінити світ.

Ми з чоловіком завжди підтримували розвиток навчання як невід’ємного блага. Бували часи, коли ми стикалися з труднощами через помилкове уявлення, що Церква об’єднання прагне поставити під загрозу академічну цілісність школи. Та єдине, до чого ми прагнули — це забезпечити найвищу якість освіти. Ми часто запрошували читати лекції відомих вчених із різних галузей. Інколи ми витрачали десятки тисяч доларів лише за годину експертної підготовки для наших студентів. Батько Мун поважав професорів, хоча йому дуже не подобалося, якщо в процесі навчання вони нехтували розвитком стосунків учитель-студент. Він наголошував, що саме студенти мають оцінювати успішність професора, а не його академічні колеги чи адміністрація школи.

З-поміж усіх корейських університетів саме Університет Сон Мун поступово став закладом, в якому навчаються студенти з найбільшої кількості країн. Нещодавно він отримав найвищі рейтинги в кількох категоріях та був нагороджений кількома науково-дослідними проєктами, які спонсорував уряд. Це традиційно орієнтований вищий навчальний заклад зі значним впливом.

Подібно до того, як добре росте дерево з глибоким корінням, найкраще розвиваються ті університети, які базуються на непохитних принципах і наукових дослідженнях. Університет Сон Мун встановив високі стандарти для своїх викладачів, в їхніх кабінетах до пізньої ночі часто горить світло, адже вони спілкуються з колегами-вченими з різних куточків світу. Непоодинокими є випадки, коли онлайн-конференції тривають до світанку.

Університет Сон Мун, місто Асан, Корея

Університет Сон Мун — це відкритий для світу заклад із різноманітними та ретельно розробленими навчальними програмами. Його мета пов'язана не лише з Кореєю, а й зі світом. Наша ціль— прищепити людям глобальний погляд, навчити їх пристосовуватися до потреб бізнесу і суспільства, які постійно розвиваються. Я хотіла би перетворити Університет Сон Мун на найкращий у світі заклад вищої освіти, щоб молоді випускники могли гордо сказати світові: «Я закінчив Університет Сон Мун». Ці молоді люди стануть світовими лідерами.

Кафедра теології, зокрема, роститиме своїх студентів, щоб вони, ставши вчителями, і собі готували лідерів у всьому світі. Вивчення Божого слова не менш важливе, ніж закінчення хорошого університету, пошук гарної роботи та турбота про сім'ю і спільноту. Ми повинні усвідомити, що існує вічний небесний світ. Діаманти сяють за будь-яких обставин. Нове покоління схоже на ті діаманти, які блискуче сятимуть, де би не були.

Сьогодні наш рух має навчальні заклади в усьому світі: від дитячих садочків до аспірантури. Одним із них є Духовна семінарія об'єднання (UTS — Unification Theological Seminary), яку засновано 1975 року спільно з міжрелігійним факультетом, що охоплює католицьку, протестантську, православну, єврейську й конфуціанську віри і теологію об'єднання. Під керівництвом доктора Девіда Кіма та доктора Кім Янг Ун кампус семінарії в Беррітауні слугував базою для Асоціації нових екуменічних досліджень (New ERA — New Ecumenical Research Association) і дав початок Міжконфесійним конференціям духовенства, Молодіжному семінару світових релігій та Асамблеї світових релігій. Сьогодні вплив UTS поширюється через її кампус, розташований у Середньому Мангеттені.

Усі ці школи прагнуть до того, аби дедалі більше талановитих молодих людей, які знають Божий [Шімджон](#), мали доступ до освіти, яка підтримає їхнє прагнення до побудови мирного світу. Батьки повинні пристрасно і наполегливо працювати, щоби наші благословенні діти

виросли чистими і красивими відповідно до [Божої волі](#). Ми щиро прагнемо виховати наших дітей не просто як власних синів і дочок, а як синів і дочок, якими пишатиметься Бог.

Гелікоптер садить насіння любові

Фільм «Втеча з Шоушенка» справив на мене глибоке враження. Головний герой — людина, яка несправедливо опинилася у в'язниці, переживши багато років тюремного життя, нарешті тікає в пошуках свободи. Батько Мун був несправедливо ув'язнений шість разів, і ця схожість з головним героєм фільму зворушила моє серце. Наприкінці кінострічки звільнений в'язень пише в листі: «Надія — це хороша і, можливо, найкраща річ, а ніщо хороше ніколи не вмирає».

Надія, любов, дружба і краса — незмінні. Скільки б часу не минуло, а їхня цінність — вічна. Любов пробуджує надію і мужність у, здавалося б, найбезнадійніших обставинах. Сьогодні чимало людей втратило свої моральні орієнтири, ми скаржимося на панування матеріалізму. Єдиний спосіб вилікувати цей біль — істинно любити інших, забуваючи про себе.

Я розплющую очі на світанку і починаю кожен день з молитви та медитації. Я ретельно думаю, що і для кого маю зробити, а потім виконую це. Релігійні вчення, політичні і соціальні реформи, безумовно, важливі, однак тільки завдяки їм ми не побудуємо світ, в якому пануватиме щастя. Істинна любов у тому, щоб від усієї душі подарувати шкарпетки своєму ближньому, який тремтить від холоду. Інколи це і є та цілковита жертва заради абсолютно незнайомої людини, яку, можливо, ти ніколи більше не побачиш. Істинна любов у тому, аби дарувати і забувати про те, що ти віддав.

Сьогодні Церкву об'єднання визнано всесвітньою релігією, але до 1970-х років у нас навіть не було гідної церковної споруди. Ми з чоловіком витрачали всі гроші, які жертвували члени церкви, заради суспільства та світу. Коли місіонери їхали за кордон, то мали лише одну валізу. Їм

доводилося самотійно шукати роботу, а зароблені гроші вкладати в розвиток власних центрів. Пожертви, що надходили, йшли на створення шкіл і медичних закладів, а також на фінансування волонтерської діяльності. Ми практикуємо таку етику жертвовного служіння протягом останніх 60 років.

Корейською мовою слово «аевон» означає «сад любові». 1994 року ми з Батьком Муном заснували організацію служіння «Аевон Банк» (Aewon Bank), щоб усі люди могли ділитися любов'ю в Кореї. Ця організація не є банком у буквальному сенсі цього слова, вона об'єднує людей, котрі на добровільних засадах надають безкоштовне харчування, проводять благодійні концерти чи координують міжнародну допомогу.

Щоби розширити цю сферу, я заснувала стипендіальний фонд «Вонмо Пхьонґе» (Wonmo Pyeongae Scholarship Foundation). Це був перший суттєвий крок, який я зробила після смерті мого чоловіка. Грошові пожертви і співчуття надходили з усього світу, і я зберегла їх як початковий капітал для втілення цієї мети. Я також продала гелікоптер, який ми використовували для нашої місії, і додала виручені кошти до цієї суми. Усе це стало частиною фонду, з якого ми виділили стипендії в розмірі 10 мільйонів доларів на допомогу в навчанні талановитим людям заради майбутнього. Найкращі студенти з усього світу, зокрема з Кореї, Японії, Південно-Східної Азії, Африки, Європи та Америки, отримують цю стипендію.

Звичайно, я знаю, що дехто засуджує мене з цього приводу. «Я чув, що Мати Мун продає вертоліт, яким вони разом із Батьком Муном використовували!», — каже хтось. А інший відповідає: «Це такий історичний артефакт! Чи не має він бути музеї?». Хоч я поважаю і розумію почуття тих людей, які обурюються з приводу продажу гелікоптера, я так вирішила. Я зробила це заради наших майбутніх лідерів. Так, дійсно, важливо шанувати минуле, однак значно важливіше навчати Божому слову і виховувати майбутні покоління чесних лідерів.

Істина, що освіта формує молодь, а молодь творить майбутнє, ніколи не зміниться. Щоби забезпечити світле майбутнє, необхідно виховувати талановиту, мудру і добродішну молодь. Слово «вонмо» складається з китайських ієрогліфів «вон» (圓), що означає «круглий», і «мо» (母) — «мати». У сім'ї саме матір, незважаючи на різні характери, з любов'ю обіймає усіх і спрямовує сім'ю до гармонії. «Пхьонг'е» (平穩) означає «піклуватися про тих, кому пощастило менше», щоб усі мали рівні умови з погляду істинної любові. Я заклала фундамент, щоб така освіта існувала впродовж століть. Граючись із дзиг'ою, дітям спершу важко її розкрутити, але коли вона вже почне обертатися, можна мінімальними зусиллями підтримувати її обертання. Так само і з наданням стипендій. Спочатку це важко організувати, але варто процесу запрацювати — вже не так складно його підтримувати. Навчання вимагає часу. Ми маємо звести стіну, щоби захистити від вітру, і цілодобово спостерігати за нашими нащадками, аби вони вирости гарними і моральними людьми. До народження дитина проводить дев'ять місяців в утробі матері. Навіть після цього періоду підготовки немовля не може відразу ходити, адже йому потрібно спершу пройти період зростання.

Виконуючи цю роботу, я забуваю про себе. Ставлячи інших на перше місце, я відчуваю, що живу справжнім життям добра. Присвячуючи себе іншим людям, зі ставленням, що все, що ми робимо для Божих цілей не пропаде даремно, ми досягнемо справжнього щастя. Якщо ми не зосереджуватимемось на власному щасті, Бог прийде до нас.

Майбутні Ісуси Навини і Калеви

Аби виховати майбутніх лідерів, 2015 року я заснувала організацію «Глобальна молодь вищої ліги» (GTGY — Global Top Gun Youth). Вона навчає натхненних молодих людей з усього світу, як, живучи заради інших, сприяти побудові миру та порятунку людства. Із біблійних постатей я часто ставлю у приклад студентам GTGY Ісуса Навина і Калева, які служили Мойсею в пустелі. Протягом усього свого життя Ісус Навин і Калев були вірними Небесам та привели обраний народ у Ханаан. Калев повністю об'єднався з Ісусом Навином і присвятив себе справі нації та її народу. Я виховую видатних юнаків та дівчат через GTGY, щоб вони стали схожими на Ісуса Навина і Калева та повели світ у Землю обітовану.

Близько 1500 років тому в Кореї династія Сілла виховувала своїх молодих лідерів за тренувальною програмою «Хваран-до», що в перекладі означає «квітуча молодь». Ці молоді лідери вирізнялися своєю відданістю королівству та рішучістю в подоланні перешкод. До хваран-до відбирали молодь з еліти і навчали її бойових мистецтв, медитації на природі і методів розв'язання конфліктів між соціальними класами. Вихованці славилися тим, що ніколи не відступали на війні й обирали почесну смерть замість полону.

Молоді люди, які керуватимуть у майбутньому, повинні зосереджено вчитися і вести життя щирої віри. Озброєні мудрістю і практичним досвідом, опираючись на шанобливе ставлення своїх батьків до Небес, вони здатні перевершити їх. Я цілеспрямовано скеровую майбутніх лідерів до створення Божого царства Чонільгук під назвою «Хьоджон-ранг» («шаноблива молодь»), сподіваючись, що вони перевершать стародавніх хваранів у своїй відданості Небесам.

У лютому 2017 року на асамблеї Міжнародного культурного фонду «Хьо Джон» в окрузі Гапъон, що на схід від Сеула, ми урочисто відкрили наступника YFWP — Міжнародну асоціацію молоді та студентів за мир (IAYSP). Я попросила понад тисячу учасників стати «спецназом», який будуватиме Боже царство [Чонільгук](#). І вони негайно взялися втілювати моє прохання.

У червні того ж року 12 000 молодих людей взяли участь у мітингу IAYSP «Молодь за мир» у столиці Таїланду, Бангкоці, де я благала їх «стати провідними діячами культури шанобливого шімджон та світлом світу».

Згодом, у вересні 2019 року, на африканському саміті та церемонії Благословення у Сан-Томе і Принсіпі 40 000 молодих людей зібралися на фестиваль молоді та студентів. Велика площа столиці з видом на прекрасне море була заповнена вщент. Того вечора культурний фонд «Хьо Джон» приймав IAYSP — Молодіжні звуки миру, що своїми виступами проголошують загальнолюдські цінності. Перша леді Сан-Томе і Принсіпі Нана Травоада та керівники кожного міністерства уряду брали участь у святкуванні з приводу відродження молоді їхньої країни. Це був найбільший молодіжний і студентський фестиваль на сьогодні.

Я не шкодувала зусиль на те, аби вселити молодим людям надію, та підбадьорювала словами: «Ви — надія Сан-Томе. Ви є чистою водою, завдяки якій ця держава може досягну Царства Небесного на землі, яке так хоче побачити наш Небесний Батько».

Протягом сотень років у французькій королівській сім'ї працювали елітні молоді солдати зі Швейцарії. Швейцарська гвардія в усьому світі славиться своєю гідністю, вірністю і безкорисливим служінням. А сьогодні саме швейцарська гвардія захищає Ватикан.

Ми творимо майбутнє Божого царства Чонільгук, щоби втілити Божу мрію. Так само, як Ісус Навин і Калев, як швейцарська гвардія, IAYSP повинна з незламним духом служити найвищій небесній меті, ніколи не відступаючи перед труднощами. Члени IAYSP є вірними громадянами,

синами та дочками Божого Царства. Вони є гордістю Істинних Батьків і захисниками волі Небес. Незалежно від складнощів, які виникнуть на їхньому шляху, така молодь упорається з ними і здобуде перемогу.

Якщо молоді люди всім тілом і душею присвятять себе Небесам, то, незважаючи на статус, вони неодмінно стануть шанобливими синами, дочками і патріотами, яких пам'ятатиме наш Небесний Батько, а також усі наступні покоління. Вони знатимуть, що короткочасний біль, який їм доведеться витерпіти, матиме вічну цінність.